

בעזרה שי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת בכורות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ג הלוקח בהמה

גמ' יט: - כא:

ספק ביכרה - ר' ישמעאל - עז בת שנתה וכו' ודאי לכהן [אין חוששין לטינוף, מטנפת לא יולדת תוך שנתה]

מכאן ואילך ספק [חייש למיעוט דלא יולדות תוך שנתן, רבינא - לא אזלינן בתר רוב דתלי במעשה]

גמרי' דר' יהושע - אפי' קודם הוי ספק [חוששין לטינוף אפי' ילדה תוך שנתה משנולדה]
סברי' דר' יהושע - אפי' ידוע שלא טינפה עד ריש חודש שביעי וילדה סוף שנתה (זעירי - ל' יום לטינוף ועוד ה' חדשים לעיבור) הוי ספק

[לית ל' דזעירי, יולדת למקוטעין, מקצת היום ככולו]

ר"ע - אף חולבת הוי ספק ולא פטור [חייש למיעוט חולבות בלי לידה]

לכו"ע יולדת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה של הלידה

לר"ש מטנפת יולדת יותר מוקדם מת"ק [מח' בזעירי, אי יולדת למקוטעין, אם מקצת היום ככולו, אי מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר [ג"ש העברה מבכור]]

קונה בהמה מישראל - רב - בכור ודאי [דהו"ל לאשתבוחי]

שמואל - בכור ספק [סבר לשחיטה הוא צריך]

ר' יוחנן - חולין ודאי [הו"ל לאודועי]

גמ' כא: - כג:

ראב"י - חררת דם פוטר מבכורה ותקבר [לפרסם]

ולא מטמא במגע ובמשא [בטל ברוב דם, טומאה סרוחה, (רש"י - ולענין מגע אמרינן דנגע ברוב דם)]

שיעור פתיחת הקבר באשה - ראש כפיקה של צמר - ר"מ - שתי, ר"י - ערב, ר"א ב"ר צדוק - משיראו קמטים פיקה מתוך פיקה

בבהמה (רש"י - שלא תהא "טומאה בלועה") - כפיקה של ערב

שיעור גוש מבית הפרס או מארץ העמים - כחותם שק גמי גדול

ציר מע"ה מהני השקה במקוה [אם המים מיעוט, בטל ברוב ציר (זיעה)]

לתי' א' בגמ' - $\frac{1}{2}$ א"צ [לא גזרו כה"ג טומאת משקין, טומאת ע"ה]

ר' ירמיה, רב דימי - אבל לא לקדירה [מצא מינו ונייעור]

אביי חולק - אין טהרה מעוררת טומאה, אבל טומאה כן

סאה תרומה טמאה בק' חולין טהורין - ר"א - תירום סאה ותרקב, וחכ"א - תיבטל (וירים סאה לכהן או יתן דמים לכהנים)

ונאכל יבש או במי פירות או תחלק לפחות מכזית [עולא - שלא יבא לחוזר ונייעור]

לר' ירמי' טומאת אפר/נבלה שבטלה ברוב עדיין מטמא במשא [כמאן דאיתיה]

בר פדא - טומאה חמורה (רש"י - משא) בעי ראוי לגר [לא תאכלו כל נבלה לגר], טומאה קלה (לרש"י - מגע) בעי ראוי לכלב

ר' יוחנן - שניהם ראוי לכלב, חוץ מהסריחה מעיקרא [נבלה - לגר]

וחררת דם חזי מעיקרא אגב אמו אלא טהור משום שבטל ברוב דם

גמ' כג: - כה.

לוקח מניקה מגוי - רבנן - הבא אחריו בכור מספק [מרחמת אפי' בלי לידה, וספק אי מרחמת אפי' שאינו מינה]

רשב"ג, להל' - פטורה מבכורה [רק יולדת מרחמת, וספק אי דוקא דידה או אפי' אחרת

(ר' יוחנן - ואולי אפי' שאינו מינה) כשדירה לא נמצא]

ר' יוסי בן המשולם - שוחט בכור, או לבדוק מום - עושה מקום לקופיץ ותולש שער ביד ויניחנו [תולש לאו גוזז, אינו מתכוין לגזיזה]

ביו"ט מותר [עוקר מגידולו כלאחר יד, אינו מתכוין]

ר' יוסי בן המשולם - מותר לגזוז ראש ב' שערות המשחירות של פרה אדומה [לא גזרו גיזה דבדק הבית בלא שכיה, אינו מתכוין לגיזה (רש"י - מתכוין לתקן) מותר]

גמ' כה: - כו:

צמר בכור ומעשר בע"מ (ר"ל - ע"פ מומחה, ורב ששת חולק) שנשר:
ר"י (ר"נ להל') - במת לכו"ע אסור, שחטו - עקביא בן מהללאל - מותר (אפי' תולש בידים),
חכמים - אסור - וצמר המדולדל שנראה עם הגיזה שלאחר שחיטה מותר, ושאינו נראה יחד
(לר"ל - עיקרו נראה בחוץ, רב נתן ב"א - עולה למעלה) אסור
ר' יוסי - שחטו לכו"ע מותר, ומח' במת - וצמר המדולדל שנראה עם הגיזה שלאחר מיתה אסור
[מיתה אוסרת], אינו נראה יחד לעקביא ב"ה מותר
ת"ק דברייתא - מח' בין בשחטו בין במת

בע"מ שנתערב בתמימים לת"ק אוסר בכ"ש, ור' יוסי חולק [מח' בבדק ולא מצא אי הוי בחזקת איסור
כר"מ, במצא אי חיישינן לבע"מ אחר כרשב"ג]

צמר מחטאת ואשם תמימה מותר (לשטמ"ק ברש"י - לאחר שהוממה ונפדית - רש"י - אבל לא לאחר שנשחט
במומו לחכמים)
מעולה - ספק, ובמזיד אסור [רש"י - מדרבנן - רשע]

רש"י כה:

צמר מבכור תם או בע"מ שלא ע"פ מומחה - אסור לכו"ע - אתי לשהוייה שלא יקריבנו, אכתי אין צד
היתר